

dybtgående og tidkrævende overvejelser, og at rådet ikke har bemærkninger til, at man ud fra et eventuelt ønske om en hurtig gennemførelse af en ny voldgiftslov undlader på nuværende tidspunkt at lovregulere spørgsmål om tavshedspligt i forbindelse med voldgift.

Der henvises til pkt. 3.19.3, 3.20, 3.21 og 3.22 i Retsplejerådets udtalelse.

5.14.3. Justitsministeriet kan af de grunde, der er anført af Retsplejerådet, tilslutte sig, at der ikke er grundlag for at fravige retsplejelovens almindelige regler om saglig og stedlig kompetence i sager om domstolens bistand til gennemførelse af voldgiftssager, og at der heller ikke er grundlag for at fravige retsplejelovens almindelige appelregler i forbindelse med fogedrettens afgørelser om tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelser.

Justitsministeriet kan ligeledes af de grunde, der er anført af Retsplejerådet, tilslutte sig, at den frist, der foreslås for at anlægge retssag med henblik på at få erklæret en voldgiftskendelse ugyldig, ikke samtidig skal være en frist for at fremsætte indsigelser mod fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse. Som anført af Retsplejerådet, jf. pkt. 5.14.2 ovenfor, ville en sådan sidestilling af frister for sagsanlæg med påstand om ugyldighed og frister for indsigelse mod fuldbyrdelse have uensigtsmæssige – og til dels uacceptable – konsekvenser.

Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet finder, at der i voldgiftsloven bør medtages en regel om domstolens bistand til voldgiftsretten i form af forelæggelse af relevante præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen i medfør af EF-traktatens art. 234. Justitsministeriet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at EU-retlige spørgsmål på forskellig måde kan opstå under en voldgiftssag, og da en privat voldgiftsret som udgangspunkt ikke selv kan forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen i medfør af EF-traktatens art. 234, bør der være mulighed for, at domstolene efter anmodning fra voldgiftsretten kan gøre det.

EF-domstolen fastslog i sag 102/81 Nordsee, at den ikke havde kompetence til at træffe afgørelse om fortolkningen af de præjudicielle spørgsmål, der i denne sag var forelagt af en privat voldgiftsret. EF-domstolen henviste bl.a. til, at myndighederne i den pågældende medlemsstat (Tyskland) ikke havde været inddraget ved valget af voldgift og ikke havde pligt til at egen drift at medvirke ved sagens behandling for voldgiftsretten. EF-domstolen fandt, at forbindelsen

mellem den foreliggende voldgiftssag og den almindelige retsplejeordning i den pågældende medlemsstat ikke var tilstrækkelig snæver til, at voldgiftsretten kunne anses som en »ret i en medlemsstat« i EF-traktatens art. 177's (nu art. 234's) forstand. Det har formentlig også spillet ind, at det ved anvendelsen af art. 234 bør sikres, at der er tale om fornuftige og nødvendige anmodninger, og at der ikke sker misbrug af forelæggelsesadgangen til indhentelse af præjudicielle afgørelser af rent akademisk interesse, jf. således generaladvokatens forslag til afgørelse side 1122f.

Det foreslås, at en voldgiftsret i en voldgiftssag, der finder sted i Danmark, skal kunne anmode domstolene om at anmode EF-domstolen om en præjudiciel afgørelse, hvorefter domstolene tager stilling til, om voldgiftsrettens anmodning bør imødekommes.

Det må efter Justitsministeriets opfattelse antages, at der hermed foreligger en tilstrækkelig forbindelse mellem voldgiftsretten og den almindelige danske retsplejeordning til, at EF-traktatens art. 234 kan anvendes. Det vil således være domstolene – og ikke voldgiftsretten – der træffer den endelige afgørelse om, hvorvidt en afgørelse af et EU-retligt spørgsmål er nødvendig, for at voldgiftsretten kan træffe sin afgørelse, og det vil også være domstolene, der i givet fald træffer den endelige afgørelse om formuleringen af præjudicielle spørgsmål.

Der henvises til lovforslagets § 27, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for i voldgiftsloven at medtage regler om tavshedspligt i forbindelse med voldgift. Justitsministeriet har navnlig lagt vægt på, at en dækkende lovregulering af tavshedspligt i forbindelse med voldgift vil kræve grundige overvejelser, og at Retsplejerådet efter drøftelse med Advokatrådets arbejdsgruppe ikke har haft bemærkninger til, at der ikke medtages regler om tavshedspligt i voldgiftsloven. Justitsministeriet bemærker endvidere, at parterne ved en konkret udformet individuel aftale, ved vedtagelse af voldgiftsregler i et standardregelsæt eller ved vedtagelse af institutionel voldgift vil kunne aftale, om og i givet fald i hvilket omfang der skal gælde tavshedspligt i forbindelse med en given voldgiftssag.

6. Kriminalisering af bestikkelse af voldgiftsdommere

Formålet med den foreslåede bestemmelse i lovens § 43, nr. 1, er ved en ændring i straffeloven at kriminalisere bestikkelse af voldgiftsdommere. Ændringen vil gøre det muligt for Danmark at ratificere en tilfølgelsesprotokol til Europarådets strafferetskonvention